

حذف اثر جذب زمین با استفاده از فیلترهای خطی غیرپایا (Nonstationary linear filters)

ایمان گنجی^۱ و حمیدرضا سیاهکوهی^{۲*}

^۱ دانشجوی دکتری زئوفیزیک، گروه زئوفیزیک، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران، ایران

^۲ دانشیار، گروه فیزیک زمین، مؤسسه زئوفیزیک دانشگاه تهران، ایران

(دریافت: ۸۸/۸/۲۵، پذیرش نهایی: ۹۰/۷/۱۹)

چکیده

با توسعه روش‌های لرزه‌نگاری در بررسی ساختارهای زیرسطحی، بررسی محدودیت‌ها و مشکلات موجود در این زمینه نیز اهمیت پیدا کرده است. اصول لرزه‌نگاری بر مبنای انتشار امواج لرزه‌ای در محیط کشسان است. این امواج هنگام انتشار در محیط زمین واقعی تضعیف می‌شوند. تضعیف امواج تابع بسامد غالب و باعث افت بسامد غالب و به تبع آن موجب از بین رفتن قدرت تفکیک در مقاطع لرزه‌ای می‌شود. بی‌توجهی به این مسئله علاوه بر مشکلات پردازشی، در تفسیر داده‌های لرزه‌ای نیز تاثیر خواهد گذاشت. یکی از عوامل اصلی در تضعیف امواج لرزه‌ای، پدیده جذب است. در این مقاله با به کارگیری نظریه فیلترهای خطی غیرپایا، راهکاری برای جبران اثر این پدیده از داده‌های لرزه‌ای معرفی می‌شود. روش موردنظر در این تحقیق موسوم به (PSO، Pseudo Differential Operators) است و بربایه عملگرهای شبیه دیفرانسیلی در حوزه زمان - بسامد است. ضمن بیان مبانی نظری روش، کارآبی آن روی داده‌های مصنوعی و واقعی مورد بررسی قرار می‌گیرد. نتایج نشان می‌دهد که بهتر است قبل از اعمال روش، تا حد امکان نویه‌ها به کمک فیلترهای مناسب حذف شوند، زیرا در فرایند جبران اثر Q، همراه با تقویت سیگنال، نویه‌ها نیز (به خصوص در بخش انتهایی ردلرزه) تقویت می‌شوند و باعث محو شدن سیگنال‌های اصلی می‌شوند. نرم‌افزارهای لازم برای این تحقیق را نگارندگان در محیط متلب (MATLAB) تدوین کرده‌اند.

واژه‌های کلیدی: جذب، فیلتر خطی غیرپایا، فاکتور Q، عملگر شبیه دیفرانسیلی

Absorption effect removal of the earth using nonstationary linear filters

Ganji, I.¹ and Siahkoohi, H. R.²

¹ Ph. D. candidate, Department of Geophysics, Islamic Azad University, Research and Science Branch, Tehran, Iran

² Associate Professor, Earth Physics Department, Institute of Geophysics, University of Tehran, Iran

(Received: 16 Nov 2009, Accepted: 11 Oct 2011)

Abstract

Seismic waves travelling through inelastic media are attenuated by the conversion of elastic energy into heat. Upon being attenuated, the travelling wave changes: amplitude is reduced, travelling waveform is modified due to high-frequency content absorption, and phase is delayed. Attenuation is usually quantified through the quality factor Q: the ratio between the energy stored and lost in each cycle due to inelasticity. The energy attenuation and phase distortion caused by the absorbing medium can be removed by inverse Q filtering. In this paper we introduce a method in time frequency domain to compensate the attenuation based on non-stationary linear filters proposed by Margrave (1998).

Constant-Q attenuation model: The theory of constant-Q model (Kjartansson, 1979) predicts an amplitude loss given by:

$$A(x) = A_0 \exp\left(\frac{-\omega x}{2\nu Q}\right) \quad (1)$$

where Q is the attenuation parameter, ω is the angular frequency, v is the velocity, A_0 is the initial amplitude, and $A(x)$ is the amplitude at the travelled distance x . A dispersion relation, for the velocity with respect to the frequency, is an essential element of the Q-constant theory. For the examples we used in this paper, the following dispersion relation (Aki and Richards, 2001) has been used:

$$v(\omega) = v(\omega_0) \left[1 + \left(\frac{1}{\pi Q} \right) \log \left(\frac{\omega}{\omega_0} \right) \right] \quad (2)$$

which gives the phase velocity at any frequency, $v(\omega)$, in terms of the velocity at a reference frequency ω_0 . A linear filter is entirely characterized by its impulse response. In the theory of constant-Q model the earth is considered a linear filter, the attenuating earth impulse response is a fundamental result. Kjartansson (1979) shows that the Fourier transform of the attenuating medium impulse response is:

$$B(\omega) = \exp \left\{ -\frac{x |\omega|}{2Qc} - i \omega \frac{x}{c} \right\} \quad c = c_0 \left| \frac{\omega}{\omega_0} \right|^{\frac{1}{\pi Q}} \quad (3)$$

A nonstationary convolutional model for an attenuated seismic trace can be established by combining equations (2) and (3), then by nonstationary convolving the attenuated impulse response with a reflectivity function and, finally, by convolving the result with an arbitrary wavelet (Margrave and Lamourex ,2002).

$$\hat{s}(\omega) = \frac{1}{2\pi} \hat{w}(\omega) \int_{-\infty}^{+\infty} \alpha_Q(\omega, \tau) r(\tau) e^{i\omega(t-\tau)} d\tau \quad (4)$$

where the ‘hat’ symbol indicates Fourier transform, r is the reflectivity function, w is the wavelet and $\alpha_Q(\omega, \tau)$ is the time-frequency exponential attenuation function,

$$\alpha_Q(\omega, \tau) = \exp \left(\frac{-\omega\tau}{2Q} + iH \left(\frac{\omega\tau}{2Q} \right) \right) \quad (5)$$

in which the real and imaginary components in the exponent and connected through the Hilbert transform H , result that is consistent with the minimum phase characteristic of the attenuated pulse.

Inverse-Q filtering: Nonstationary convolution can be expressed in (f, τ) domain as follows:

$$G(f) = \int_{-\infty}^{+\infty} \alpha(f, \tau) h(\tau) e^{-2\pi if\tau} d\tau \quad (6)$$

which $\alpha(f, \tau)$ is transfer function

$$\alpha(f, \tau) = \int_{-\infty}^{+\infty} a(t, \tau) e^{-2\pi ift} dt \quad (7)$$

Regarding to transfer function characteristic in nonstationary convolution equation in time-frequency domain, if $H(f)$ is input in frequency domain, then:

$$\tilde{g}(t) = \int_{-\infty}^{+\infty} \alpha(f, t) H(f) e^{ift} df \quad (8)$$

Where $\tilde{g}(t)$ is the output in time domain.

In two equations (6) and (8), transfer function in time-frequency domain, has nonstationary filter characteristic.

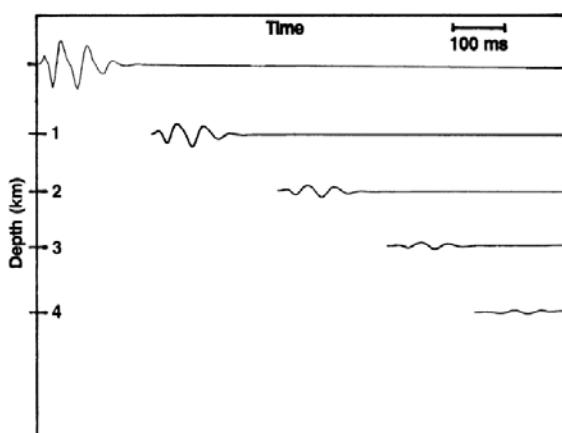
The filter operators defined in these two equations are called pseudodifferential operators (Saint-Raymond, 1991). Here, $\alpha(f, \tau)$ denotes pseudodifferential operator. Such operators are more efficient for nonstationary filters and essentially for inverse Q filtering. We tested the performance of the method on both real and synthetic seismic data.

Key words: attenuation, nonstationary linear filter, Q factor, pseudodifferential operator

۱ مقدمه

حذف کرد، یا به عبارت دیگر چگونه می‌توان موجک را پایا کرد؟ معمولاً در متابع از این فرایند با عنوان فیلتر وارون Q نام می‌برند.

در ۱۹۸۰ هیل برای به دست آوردن لرزه‌نگاشت بدون اثر جذب، از معکوس ماتریس جذب (Q) استفاده کرد و برای این منظور یک ماتریس کمکی نیز به کار برد. در روش وانگ (۲۰۰۲) اساس کار بر مبنای مهاجرت و حل معکوس معادله موج است. در ۱۹۹۸ مارگریو (Margrave) روش PSO را با استفاده از انتگرال‌های فوریه غیرپایایی تعمیم یافته یا عملگرهای شبیدیفرانسیلی در فیلتر وارون Q مورد استفاده قرار داد. اساس کار این تحقیق نتایج کارهای نظری مارگریو (۱۹۹۸) است.

شکل ۱. تغییر موجک با زمان و مکان (ایلمان، ۲۰۰۱).

تضییف انرژی لرزه‌ای با زمین به‌هنگام انتشار موج لرزه‌ای از مشکلات اساسی در بررسی ساختار زیرسطحی به روش لرزه‌ای است. معمولاً تضییف انرژی لرزه‌ای در اثر دو پدیده رخ می‌دهد: پدیده گسترش هندسی Absorption (Geometrical spreading) و پدیده جذب (phenomenon). آنچه در این مقاله مدنظر است تضییف انرژی لرزه‌ای با پدیده جذب است.

امواج لرزه‌ای گذرنده از محیط غیرکشسان به دلیل تبدیل انرژی لرزه‌ای به شکل‌های گوناگون مانند گرما، تضییف می‌شوند. به این پدیده در لرزه‌نگاری جذب گفته می‌شود. پدیده جذب با کمیتی به نام ضربی کیفیت هم بیان می‌شود. در اثر این پدیده موجک در حال انتشار با گذشت زمان دچار کاهش دامنه و بسامد غالب می‌شود و معمولاً به صورت پهن‌شدگی موجک ظاهر می‌شود. تغییر ویژگی‌های موجک با گذشت زمان معمولاً به نایایا بودن آن تغییر می‌شود (شکل ۱). هرچند در خیلی از مباحث نظریه لرزه‌نگاری فرض می‌شود موجک‌ها پایا هستند و ویژگی‌های آنها با گذشت زمان تغییر نمی‌کند. جبران نشدن اثر جذب هنگام پردازش داده‌های لرزه‌ای منجر به از دست رفتن کیفیت مقاطع لرزه‌نگاری و قدرت تفکیک آنها خواهد شد. سوالی که در اینجا مطرح است، این است که چگونه می‌توان اثر جذب را از روی داده‌های لرزه‌ای

ترکیب روابط (۲) و (۳) استفاده کرد. این مطلب در حوزه بسامد به صورت زیر قابل بیان است (مارگریو و لامورکس، ۲۰۰۲).

$$\hat{s}(\omega) = \frac{1}{2\pi} \hat{w}(\omega) \int_{-\infty}^{+\infty} \alpha_Q(\omega, \tau) r(\tau) e^{i\omega(t-\tau)} d\tau \quad (4)$$

که در آن علامت $\hat{\cdot}$ بیانگر تبدیل فوریه، r تابع سری ضرایب، w موجک و $\alpha_Q(\omega, \tau)$ تابع جذب نمایی زمان-بسامد یا همان عامل جذب متغیر با بسامد است که به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$\alpha_Q(\omega, \tau) = \exp\left(\frac{-\omega\tau}{2Q} + iH\left(\frac{\omega\tau}{2Q}\right)\right) \quad (5)$$

و در آن H تبدیل هیلبرت است. در اینجا فرض شده که موجک با فاز کمینه است و طیف فاز آن از تبدیل هیلبرت طیف دامنه به دست می‌آید (هیل، ۱۹۸۱).

۳ اصول نظری فیلترهای خطی غیرپایا

اگر $h(t)$ سیگнал ورودی و $a(u)$ یک فیلتر خطی پایای دلخواه باشد، بنابراین $g(t)$ خروجی فیلتر با انتگرال همامیخت به صورت زیر بیان می‌شود:

$$g(t) = \int_{-\infty}^{+\infty} a(t - \tau) h(\tau) d\tau = a(t) * h(t) \quad (6)$$

روابط فیلتر غیرپایا را می‌توان از تعمیم روابط پایا به دست آورد. عبارت $a(t - \tau)$ در رابطه (۶) شکل تأخیر یافته $a(t)$ یا پاسخ فیلتر به ورودی در زمان τ است. در شکل ۲ مدل همامیخت پایا برای ساخت یک ردیزه به صورت طرحوار نشان داده شده است. همان‌طور که در شکل مشاهده می‌شود ماتریس عملگر همامیخت پایا مربوط به موجک با فاز کمینه $(a(t - \tau))$ در سمت چپ شکل روی بُردار ضرایب بازتاب $(h(\tau))$ عمل کرده و در سمت راست بُردار ردیزه حاصل $(g(t))$ را نتیجه می‌دهد.

۲ مدل جذب مستقل از بسامد

نظریه مدل جذب مستقل از بسامد (Q ثابت) افت دامنه‌ای را پیش‌بینی می‌کند که با رابطه (۱) توصیف می‌شود (جارتانسون، ۱۹۷۹):

$$A(x) = A_0 \exp\left(\frac{-\omega x}{2\nu Q}\right) \quad (1)$$

که در آن Q پارامتر جذب، ω بسامد زاویه‌ای، v سرعت، A_0 دامنه اولیه و $A(x)$ دامنه پس از طی مسافت x است. این رابطه نشان می‌دهد که برای یک مقدار ثابت Q ، امواج با بسامد بالا سریع‌تر از امواج با بسامد پایین میرا می‌شوند. به واسطه حضور پدیده جذب، محیط پاشنده خواهد شد و این بدان معنا است که سرعت در محیط وابسته به بسامد می‌شود و این امر بخش اصلی نظریه Q ثابت است. در اینجا با مشخص ساختن بسامدی مرجع، از نسبت پاشش استفاده می‌کنیم (آکی و ریچاردز، ۲۰۰۲):

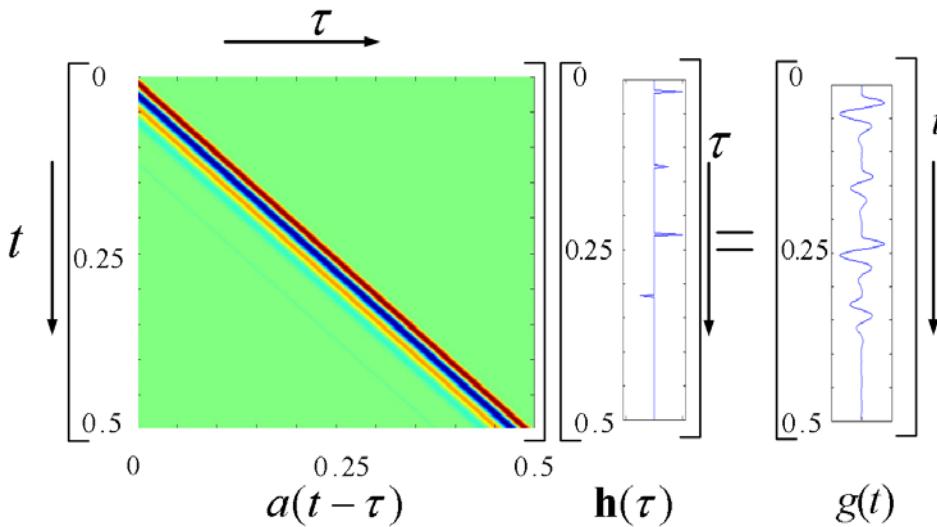
$$v(\omega) = v(\omega_0) \left[1 + \left(\frac{1}{\pi Q} \log\left(\frac{\omega}{\omega_0}\right) \right) \right] \quad (2)$$

که در آن $v(\omega)$ سرعت فاز در هر بسامد دلخواه را بر حسب سرعت در بسامد مرجع ω_0 خواهد داد. اصولاً فیلترهای خطی با پاسخشان توصیف می‌شوند. در نظریه مدل Q ثابت، زمین در حکم یک فیلتر خطی در نظر گرفته می‌شود، از این‌رو پاسخ زمین اهمیت زیادی دارد. جارتانسون (۱۹۷۹) نشان داد وقتی که $\langle \rangle^2 Q$ تبدیل فوریه پاسخ محیط جاذب (زمین) به صورت زیر است:

$$B(\omega) = \exp\left\{ -\frac{x|\omega|}{2Qc} - i\omega \frac{x}{c} \right\}$$

$$c = c_0 \left| \frac{\omega}{\omega_0} \right|^{\frac{1}{\pi Q}} \quad (3)$$

که در آن B پاسخ زمین است. برای لحاظ کردن اثر جذب در یک ردیزه می‌توان از

شکل ۲. نمایش همامیخت پایا در حکم عملگری ماتریسی در حوزه زمان (برای توضیح به متن مراجعه شود).

همان طور که در این رابطه نشان داده شده، برخی از ماتریس‌های همامیخت درجه تقارن زیادی دارد و با نام ماتریس‌های توپلیتز (Toeplitz) مشهور هستند (مارگریو، ۱۹۹۸).

تفاوت اساسی بین فیلترهای پایا و غیرپایای خطی این است که در حالت غیر پایا، پاسخ به طور دلخواه با زمان تغییر می‌کند. توصیف کامل یک فیلتر غیرپایا در حالت کلی، نیازمند این است که پاسخ آن برای همه زمان‌ها معلوم باشد، یعنی

$$\begin{bmatrix} \vdots \\ g_0 \\ g_1 \\ g_2 \\ g_3 \\ \vdots \end{bmatrix} = \dots + \begin{bmatrix} \vdots \\ a_{\cdot,0} \\ a_{\cdot,1} \\ a_{\cdot,2} \\ a_{\cdot,3} \\ \vdots \end{bmatrix} h_0 + \begin{bmatrix} \vdots \\ a_{-1,0} \\ a_{-1,1} \\ a_{-1,2} \\ a_{-1,3} \\ \vdots \end{bmatrix} h_1 + \begin{bmatrix} \vdots \\ a_{-2,0} \\ a_{-2,1} \\ a_{-2,2} \\ a_{-2,3} \\ \vdots \end{bmatrix} h_2 + \dots \quad (9)$$

که در آن هر بُردار ستونی در سمت راست، پاسخ فیلتر در زمان متناسب با اندیس j است و با مقدار h_j وزن داده می‌شود. برای فیلترهای پایا این بُردارهای ستونی همگی (به استثنای انتقال زمانی آنها) مشابه هستند، شایان ذکر است که برای فیلتر غیر پایا، بُردارهای ستونی یا همان

تعییم رابطه (۶) به سامانه‌های غیرپایا را می‌توان با به کارگیری $a(t - \tau, \tau)$ به جای $a(t - \tau)$ عملی ساخت. این نوع نگارش، هم مفهوم تاخیر پاسخ فیلتر و هم وابستگی صریح پاسخ به زمان τ را برای توجیه تغییرات فیلتر با زمان حفظ خواهد کرد. با فرض a_n, h_n, g_n به متله شکل گستته سیگنال‌های $(a(t), h(t), g(t))$ شکل گستته رابطه همامیخت را می‌توان به صورت زیر نوشت:

$$g_k = \Delta t \sum_j a_{k-j} h_j \quad (7)$$

که در آن Δt بازه نمونه بُرداری زمانی است. این تعریف می‌تواند به صورت عملیات ماتریسی با بیان h, g به صورت بُردارهای ستونی و ساخت یک ماتریس همامیخت خاص با $a(t)$ به گونه‌ای دیگر بازنویسی شود (استرانگ، ۱۹۸۶):

$$\begin{bmatrix} \vdots \\ g_0 \\ g_1 \\ g_2 \\ g_3 \\ \vdots \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ \vdots & a_0 & a_{-1} & a_{-2} & \vdots \\ \vdots & a_1 & a_0 & a_{-1} & \vdots \\ \vdots & a_2 & a_1 & a_0 & \vdots \\ \vdots & a_3 & a_2 & a_1 & \vdots \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \end{bmatrix} \begin{bmatrix} h_0 \\ h_1 \\ h_2 \\ h_3 \\ \vdots \end{bmatrix} \quad (8)$$

می‌کند و در سمت راست بُردار ردلزه حاصل ($(g(t))$) را نتیجه می‌دهد. مقایسه شکل‌های ۲ و ۳ نشان‌دهنده متغیر بودن پاسخ فیلتر غیرپایا با زمان است.

۴ بازنویسی روابط در حوزه بسامد

با وجود اینکه روابط در حوزه زمان بسط داده شدند ولی روش‌های حوزه زمان همیشه برای اهداف محاسباتی و طراحی فیلتر مناسب نیستند. تبدیل فوریه سریع، اغلب برای فیلتر کردن پایا در حوزه بسامد سودمند است. چون دو متغیر زمان t و τ در رابطه (۶) وجود دارند، مطابق با این دو، دو بسامد f و F نیز در حوزه بسامد وجود خواهند داشت. در ادامه برای سیگنال ورودی h ، زمان و بسامد با τ و f نشان داده می‌شوند و این کمیت‌ها برای سیگنال خروجی، با t و f نشان داده می‌شوند. پس از انجام تبدیل فوریه در حوزه هر دو بسامد f و F ، رابطه همامیخت غیرپایای (۱۱) به صورت زیرخواهد بود (مارگریو-۱۹۹۸):

$$G(f) = \int_{-\infty}^{+\infty} H(f) A(f, f - F) df \quad (12)$$

پاسخ‌های فیلتر در زمان‌های گوناگون یکسان نیستند.

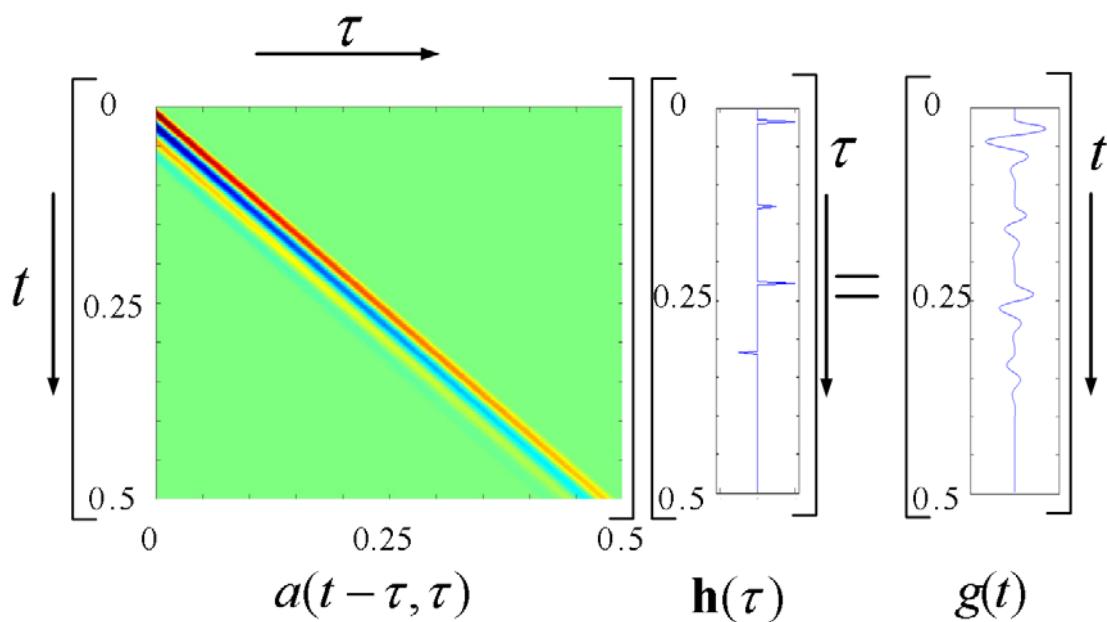
به سادگی می‌توان فیلتر غیرپایای دلخواه را با ضرب ماتریسی در حوزه زمان نشان داد. این عمل در واقع بسط مستقیم همامیخت پایا است و به صورت یک حالت کلی یا همامیخت غیرپایا در خواهد آمد. برای این منظور رابطه ۷ را می‌توان به صورت رابطه صریح ۹ اصلاح کرد

$$g_k = \Delta t \sum_j a_{k-j,j} h_j \quad (10)$$

و انتگرال همامیخت در رابطه ۶ هم به صورت زیر قابل تعمیم است:

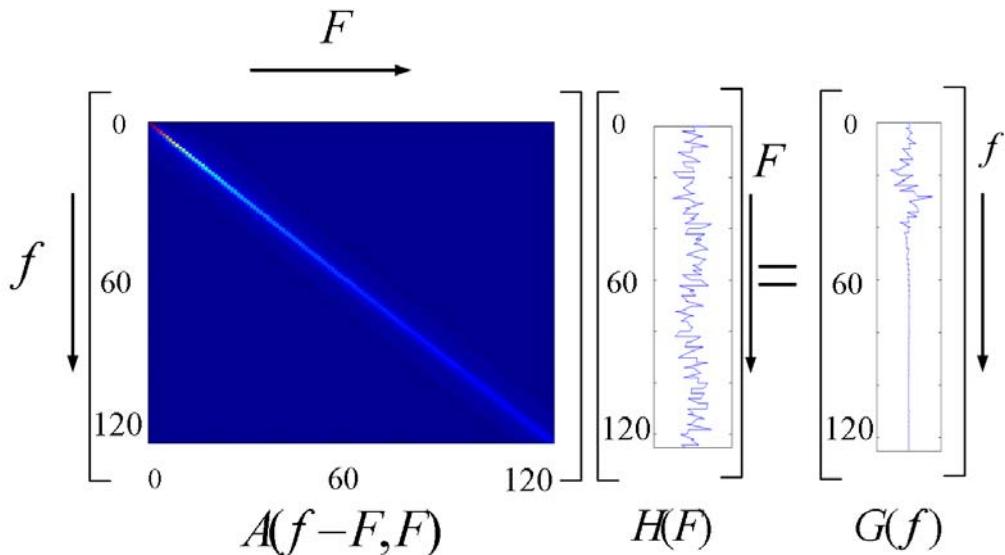
$$g(t) = \int_{-\infty}^{+\infty} a(t - \tau, \tau) h(\tau) d\tau \quad (11)$$

مشاهده می‌شود با جایگزینی $a(t - \tau, \tau)$ با $a(t - \tau)$ در رابطه (۲) برهم‌نهی وزنی پاسخ‌ها حفظ می‌شود. در شکل ۳ مدل همامیخت غیرپایا برای ساخت یک ردلزه به صورت طرحوار نشان داده شده است. همان‌طور که در شکل مشاهده می‌شود، ماتریس عملگر همامیخت پایا مربوط به موجک با فاز کمینه $(a(t - \tau, \tau))$ در سمت چپ شکل روی بُردار ضرایب بازتاب $(h(\tau))$ عمل

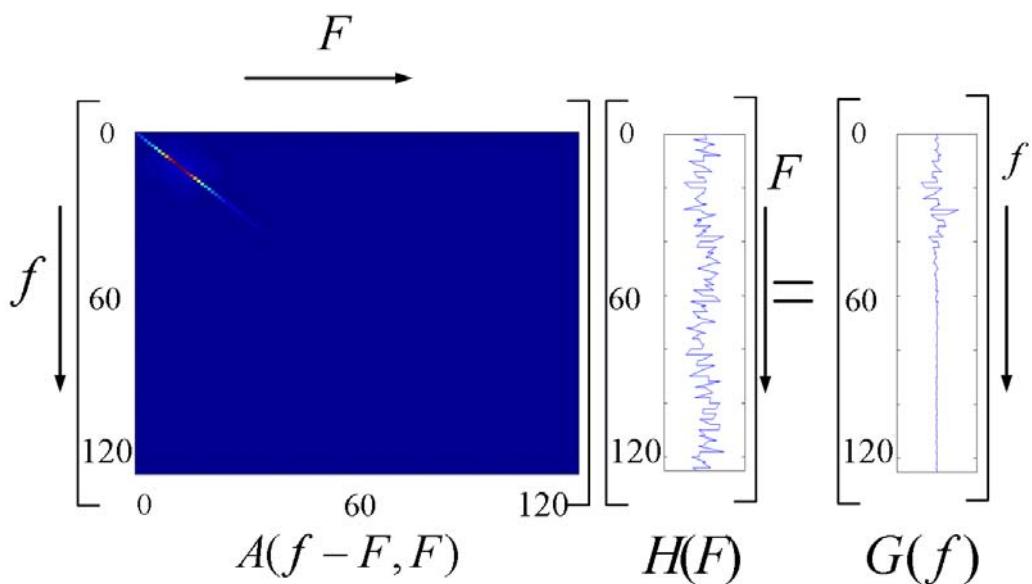

شکل ۳. نمایش همامیخت غیرپایا در حکم عملگری ماتریسی در حوزه زمان.

فوریه را برای ساخت یک ردلرزه، به صورت طرحوار نشان می‌دهند. همان‌طور که در شکل‌ها مشاهده می‌شود، ماتریس عملگر همامیخت پایا و غیرپایا مربوط به موجک با فاز کمینه ($A(f - F, F)$) در سمت چپ شکل روی تبدیل فوریه بُردار ضرایب بازتاب ($H(F)$) عمل کرده است و در سمت راست تبدیل فوریه بُردار ردلرزه حاصل ($G(F)$) را نتیجه می‌دهد.

شکل ۴. نمایش همامیخت پایا در حکم عملگری ماتریسی در حوزه بسامد.

شکل ۵. نمایش همامیخت غیرپایا در حکم عملگری ماتریسی در حوزه بسامد.

که در آن $G(f)$ و $H(f)$ به ترتیب طیف فوریه $g(t)$ و $h(t)$ هستند و به صورت زیر داده می‌شوند:

$$G(f) = \int_{-\infty}^{+\infty} g(t) e^{-2\pi i f t} dt \quad (13)$$

$$H(f) = \int_{-\infty}^{+\infty} h(\tau) e^{-2\pi i f \tau} d\tau \quad (14)$$

شکل‌های ۴ و ۵ مدل همامیخت پایا و غیرپایا در حوزه

شکل‌های ۶ و ۷ مدل همامیخت پایا و غیرپایا در حوزه زمان-بسامد را برای ساخت یک ردیزه به صورت طرحوار نشان می‌دهند. همان‌طور که در شکل‌ها مشاهده می‌شود، ماتریس عملگر همامیخت پایا و غیرپایا مربوط به موجک با فاز کمینه ($\alpha(f, \tau)$) در سمت چپ شکل روی بُردار ضرایب بازتاب ($h(\tau)$) عمل کرده است و در سمت راست تبدیل فوریه بُردار ردیزه حاصل ($G(F)$) را نتیجه می‌دهد.

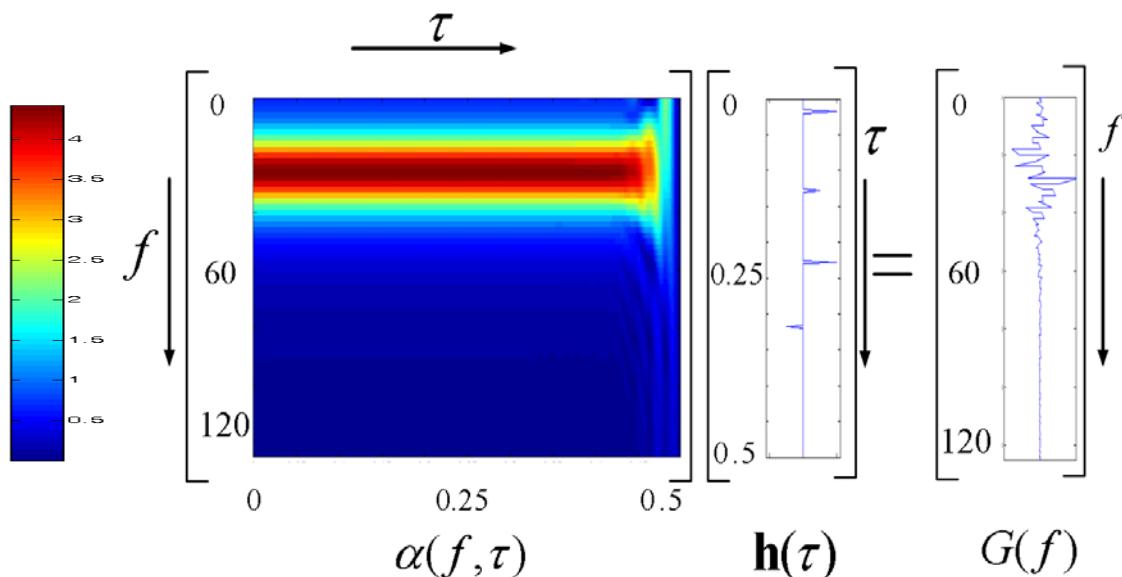
۵ روابط حوزه زمان_بسامد

همامیخت غیرپایا را می‌توان در حوزه (f, τ) به صورت زیر بیان کرد (مارگریو، ۱۹۹۸):

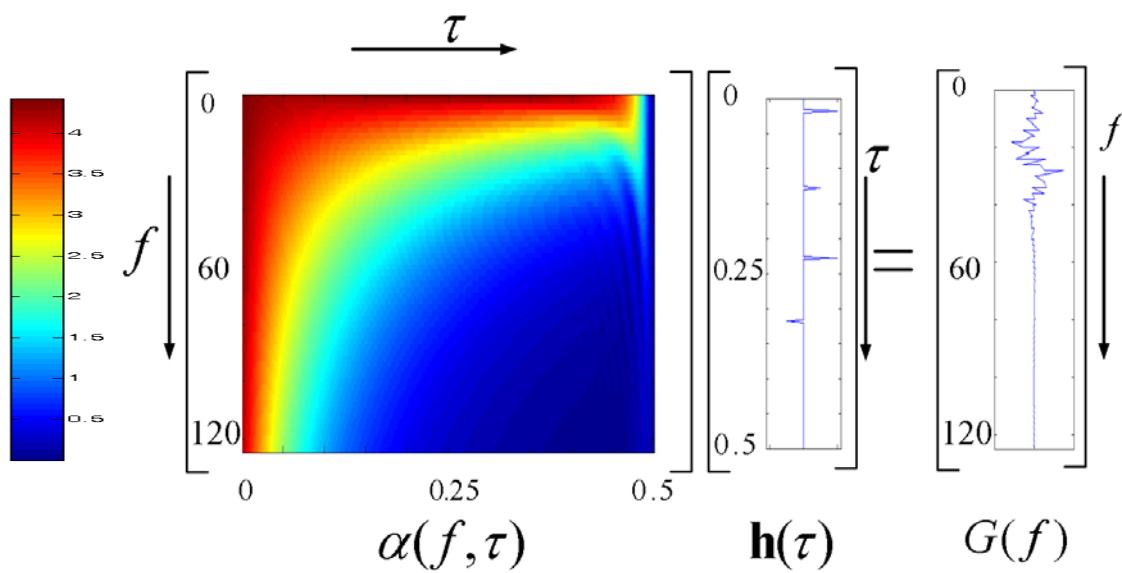
$$G(f) = \int_{-\infty}^{+\infty} \alpha(f, \tau) h(\tau) e^{-2\pi i f \tau} d\tau \quad (15)$$

که در آن $\alpha(f, \tau)$ تابع انتقال غیرپایا است و به صورت زیر بیان می‌شود:

$$\alpha(f, \tau) = \int_{-\infty}^{+\infty} a(t, \tau) e^{-2\pi i f t} dt \quad (16)$$

شکل ۶. نمایش همامیخت پایا در حکم عملگری ماتریسی در حوزه زمان-بسامد.

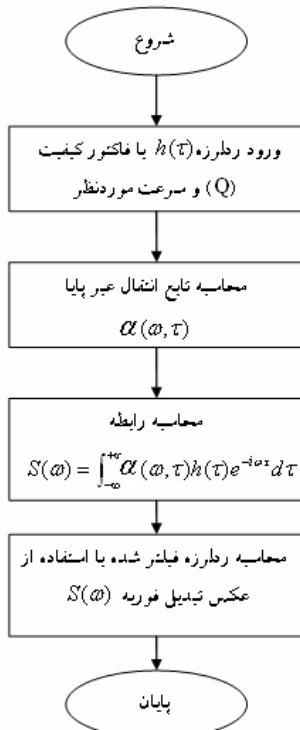

شکل ۷. نمایش همامیخت غیرپایا در حکم عملگری ماتریسی در حوزه زمان-بسامد.

به موارد ناهمگن نتیجه می‌شوند. در اینجا $\alpha(f, \tau)$ نماد عملگر شبه دیفرانسیلی است. این روابط برای فیلتر غیرپایا و به طور خاص برای مدل مستقیم و فیلتر وارون Q کارایی بیشتری دارند. (موتنا، ۲۰۰۵) روند کارکرد فیلتر وارون Q طراحی شده در این تحقیق که براساس عملگر شبه دیفرانسیلی کار می‌کند در شکل ۸ نشان داده شده است.

۷ بررسی کارایی فیلتر روی داده‌های مصنوعی در این قسمت از مدل زمین با چهار بازتابنده که زمان سیر آنها به ترتیب $10, 65, 115$ و 160 میلی ثانیه است، برای ایجاد ردیزه مصنوعی با موجک فاز کمینه و فاصله نمونه برداری 2 میلی ثانیه استفاده شد (شکل ۹).تابع تبدیل موجک به کار رفته به صورت زیر است (کومار و بیسوال، ۲۰۰۸).

$$V(z) = \frac{0.0378417z^2 - 0.0306517}{z^4 - 3.4016497z^3 + 4.5113732z^2 - 2.7553363z^1 + 0.6561} \quad (18)$$

شکل ۸ نمودار گردشی فیلتر وارون Q براساس روش PSO

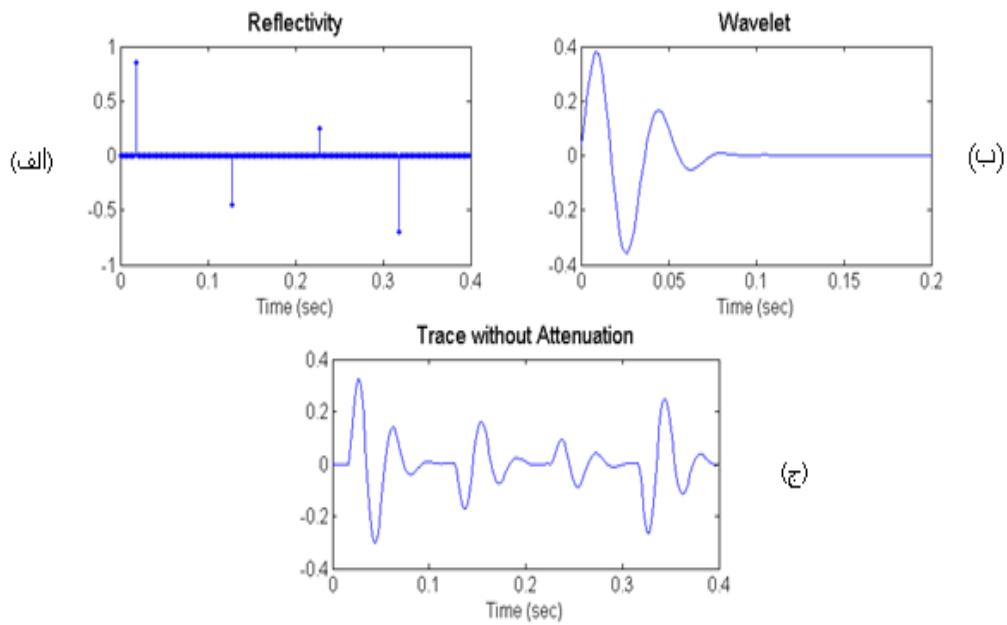
۶ فیلتر براساس عملگرهای شبه دیفرانسیلی (روش PSO)

با توجه به ویژگی تابع انتقال در رابطه همایخت غیرپایا در حوزه زمان – بسامد (رابطه ۱۵)، اگر $H(f)$ ورودی در حوزه بسامد باشد، خواهیم داشت:

$$\tilde{g}(t) = \int_{-\infty}^{+\infty} \alpha(f, t) H(f) e^{ift} df \quad (17)$$

که در آن خروجی $(\tilde{g}(t))$ در حوزه زمان است. در هر دو تعریف (روابط ۱۵ و ۱۷)، تابع انتقال در حوزه زمان – بسامد $\alpha(f, \tau)$ خصوصیات اساسی فیلتر غیرپایا را در بر خواهد داشت.

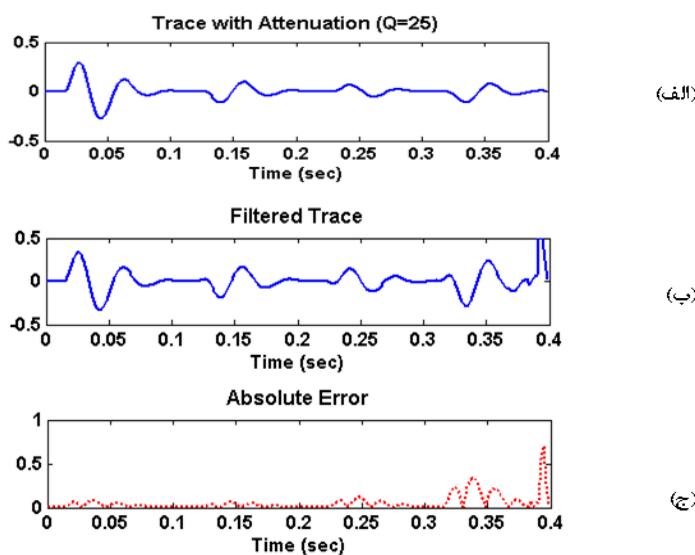
عملگرهای فیلتر تعریف شده با این دو رابطه، به طبقه عملگرهایی که عملگرهای شبه دیفرانسیلی نامیده می‌شوند تعلق دارند (سنتر ریموند، ۱۹۹۱) و از بسط تحلیل فوریه

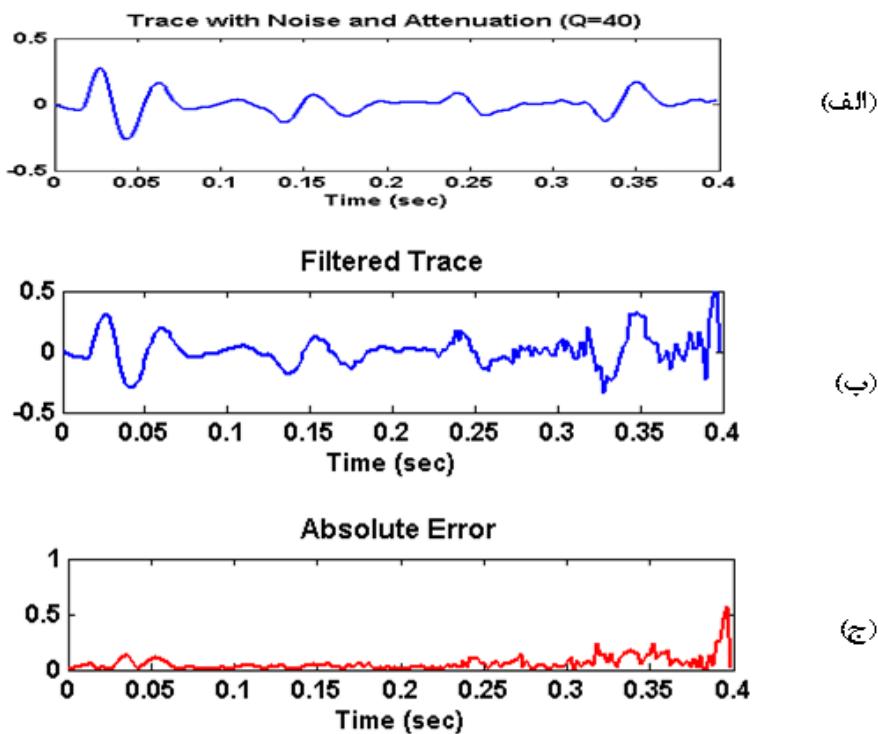
شکل ۹. (الف) سری بازتاب مصنوعی. (ب) موجک فاز حداقل به کار رفته. (ج) ردلرزه مصنوعی بدون میرایی.

(گنجی، ۱۳۸۵) تکرار شد که برای نمونه در شکل ۱۱ نتایج برای حالت $Q=40$ همراه با نویه آورده شده است. شایان ذکر است که در صورت وجود نویه، آنها هم زمان با تقویت سیگنال‌ها، تقویت خواهند شد. (یانگ، ۲۰۰۵)

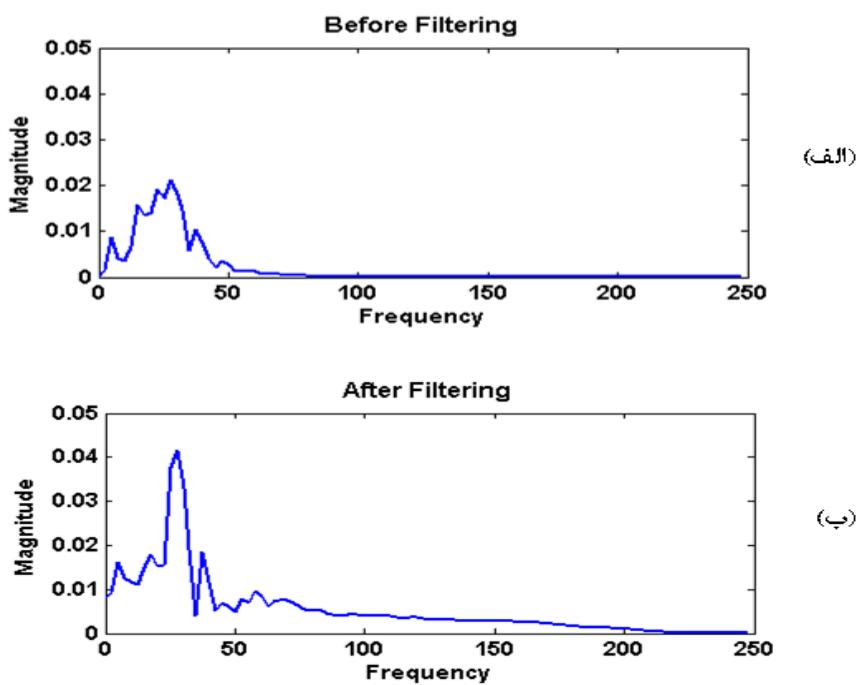
همان طور که در شکل ۱۰-الف مشاهده می‌شود، فیلتر افت دامنه به واسطه جذب را جبران کرده و اختلاف ردلرزه بازسازی شده با فیلتر و ردلرزه اولیه (شکل ۹-ج) در شکل ۱۰-ب نشان داده شده است. محاسبات فوق برای مقادیر متفاوت Q

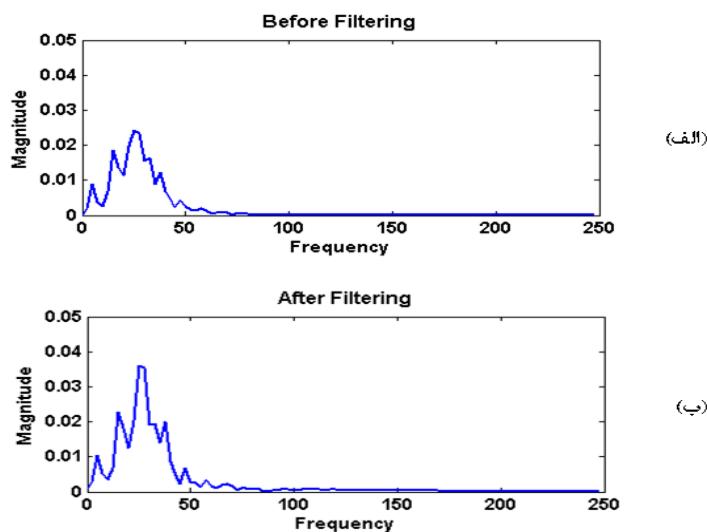
شکل ۱۰. (الف) ردلرزه مصنوعی با فرض فاکتور کیفیت ۲۵ برای لایه‌ها در مدل زمین. (ب) ردلرزه فیلتر شده با PSO. (ج) خطای مطلق میان ردلرزه واقعی (شکل ۹-ج) و ردلرزه فیلتر شده.

شکل ۱۱. (الف) ردلرزه مصنوعی با فرض فاکتور کیفیت ۴۰ همراه با نویه برای لایه‌ها در مدل زمین(ب) ردلرزه فیلتر شده با PSO.(ج) خطای مطلق میان ردلرزه واقعی (شکل ۹-ج) و ردلرزه فیلتر شده.

شکل ۱۲. (الف) طیف دامنه ردلرزه مصنوعی با فرض فاکتور کیفیت ۲۵ برای لایه‌ها در مدل زمین(ب) طیف دامنه ردلرزه فیلتر شده با PSO.

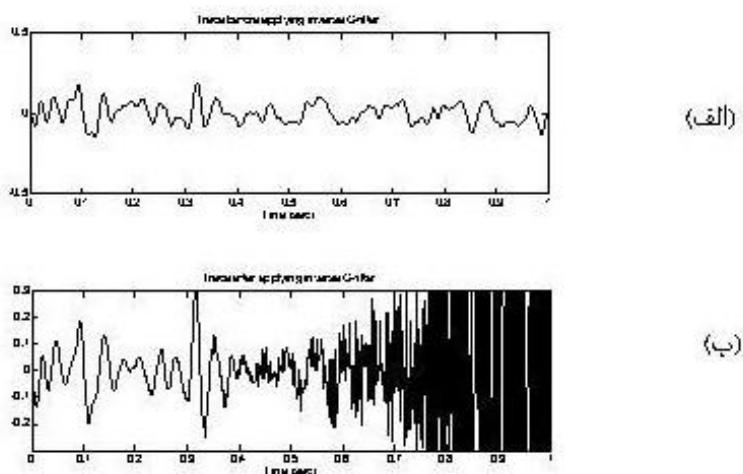

شکل ۱۳. (الف) طیف دامنه ردلرزه مصنوعی با فرض فاکتور کیفیت ۴۰ همراه با نویه برای لایه‌ها در مدل زمین (ب) طیف دامنه ردلرزه فیلتر شده با PSO.

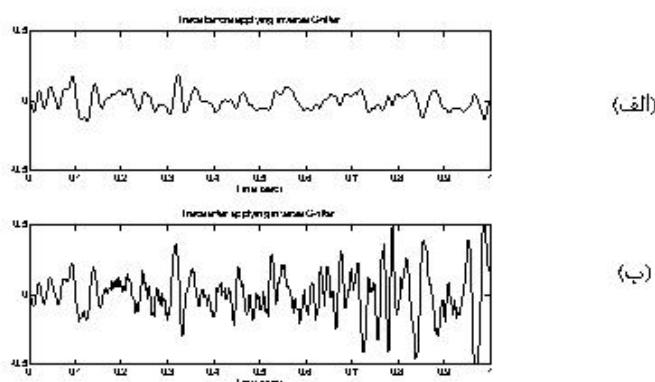
را، روی داده واقعی امتحان کردیم. علت انتخاب داده واقعی برای این منظور آن بود که داده واقعی همیشه همراه با نویه است و معمولاً نویه‌های موجود در انتهای ردلرزه همچون سیگنال‌ها متحمل افت دامنه نمی‌شوند و اثر تقویت بیش از اندازه، بهوضوح دیده خواهد شد. شکل ۱۴ ردلرزه واقعی و بازسازی شده را نشان می‌دهد. همان‌طور که انتظار می‌رفت، دامنه در زمان‌های انتهایی ثبت، بیش از اندازه تقویت شده‌اند. مقدار Q برای ردلرزه واقعی از روش پیشنهاد شده ژانگ (۲۰۰۲) استفاده شده است.

همان‌طور که در ردلرزه‌های بازسازی شده مشاهده می‌شود، ایراد این روش این است که افت دامنه در اثر پدیده جذب را برای رخدادهای انتهایی ردلرزه، بیش از حد جبران می‌کند. برای به دست آوردن دامنه معقول برای این رویدادها، با تعریف آستانه‌ای برای بیشینه دامنه در پاسخ بسامدی فیلتر طراحی شده، از تقویت بیش از حد رخدادهای انتهایی ردلرزه می‌توان جلوگیری کرد. معمولاً مقدار این آستانه با سعی و خطا تعیین می‌شود (سامرویل و همکاران، ۲۰۰۲).

کارایی این راه حل برای جبران تقویت بیش از اندازه

شکل ۱۴. ردلرزه واقعی (الف) قبل و (ب) بعد از اعمال فیلتر وارون.

شکل ۱۵. ردلرزه واقعی (الف) قبل و (ب) بعد از اعمال فیلتر وارون با پاسخ بسامدی تعديل شده.

پایان نامه کارشناسی ارشد ژئوفیزیک، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران.

Aki, K. and Richards, P. G., 2002, Quantitative Seismology; Theory and methods: University Science Books.

Hale, D., 1981, An Inverse-Q filter: SEP Report 26.

Kjartansson, E., 1979, Constant-Q wave propagation and attenuation, J. Geophysics. Res., **84**, 4737-4784.

Kumar, S., Kumari, K. and Biswal, A., 2008, Frequency Enhancement of seismic Data- a comparative study, CSEG Recorder, **33**(4), 37-43.

Margrave, G. F., 1998, Theory of nonstationary linear filtering in Fourier domain with application to time-variant filtering, Geophysics, **63**, 244-259.

Margrave, G. F. and Lamoureux, M. P., 2002, Gabor deconvolution, CSEG Annual Convention.

Montana, C. and Margrave, G. F., 2005, Comparing three methods for inverse Q filtering, CREWES, D. of Geology and Geophysics, University of Calgary.

Saint-Reymond, X., 1991, Elementary introduction to the theory of pseudodifferential operators, CRC Press.

Somerville, R., Yao, Z. and Pickford, S., 2002, A fast and accurate Q-inverse filter, CSEG.

Strang, G., 1986, Introduction to applied mathematics, Wellesley Cambridge Press.

Wang, Y., 2002, A stable and efficient approach of inverse-Q filtering, Geophysics, **67**, 657-663.

Yilmaz, O., 2001, Seismic data Analysis, Soc. Expl. Geophysics.

حال با استفاده از آستانه بیشینه طیف دامنه ۱۰۰ و اعمال آن روی پاسخ بسامدی فیلتر، ردلرزه بازسازی شده با استفاده از فیلتر وارون طراحی شده در شکل ۱۵ مشاهده می شود. مقایسه شکل های ۱۴-ب و ۱۵-ب حاکی از کار کرد قابل قبول آستانه انتخاب شده است.

۸ نتیجه گیری

در این تحقیق روشی برای جبران افت دامنه به واسطه جذب براساس عملگرهای شبیدفرانسیلی معرفی و مبانی نظری آنها عرضه شد. کارایی فیلتر روی ردلرزه های مصنوعی و واقعی امتحان شد. از آنجاکه فیلتر وارون Q ، یک فیلتر متغیر با زمان است معمولاً رسیده های دیرتر در ردلرزه بیشتر تقویت می شوند. نویفه های محیطی موجود در ردلرزه نیز هم زمان با سیگنال ها با فیلتر تقویت خواهند شد. میزان تقویت نویفه ها در زمان های انتهایی ردلرزه بیشتر خواهد بود که باعث محو شدن سیگنال ها خواهد شد. نتایج نشان می دهد تا حد امکان می باید قبل از اعمال فیلتر وارون Q ، نویفه ها را از ردلرزه تضعیف کرد. در این تحقیق برای رفع این مشکل انتخاب آستانه برای بیشینه دامنه در پاسخ بسامدی فیلتر معرفی و کارایی آن نشان داده شد.

منابع

گنجی، ا.، ۱۳۸۵، حذف اثر جذب به کمک فیلتر وارون،

Young, P. and Wild, A., 2005, Cosmetic Enhancement of seismic Data by Loop Reconstruction, CSEG convention.

Zhang, C., Kelman Technologies Inc. and Ulrych, T., 2002, Estimation of Quality Factors - An Analytical Approach, CSEG.